

Supervize v ošetrovatelství

Pozornost věnovaná psychohygieně pracovníků v pomáhajících profesích je v současné době obrácena i k možnosti zavádění supervize do zdravotnictví. Přes poměrně pozitivní zkušenosti z jiných oborů (v posledních letech např. ze sociálních služeb), je to stále spíše okrajové téma.

Supervize slouží k *reflexi profesní role*, činností a aktivit spojených s pracovní pozicí. Jejím obsahem je práce s pacientem, klientem, spolupráce mezi kolegy či mezi jednotlivými odborníky v týmu. Častým tématem je nastavení dobré spolupráce mezi sestrami a lékaři. Zdravotníci zažívají náročné situace, které vyvolávají mnoho emocí. Během supervize dochází k ventilaci, propracování a zvládnutí emocí, které mohou jednak negativně působit na jejich nositele, a zároveň v různých formách dopadat zpět na pacienty.

Náplní supervizních setkání může být také kazuistika obtížného případu. Nejde jen o zvolení optimálního postupu péče, ale především o zvědomění pocitů a obav, o reflexi vlastního chování a přístupu k nemocným. *Supervisor nabízí pohled zvenčí, přináší své zkušenosti, doporučení.* V případě práce se složitým pacientem či při mimořádné události supervize poskytuje pracovníkovi podporu, posiluje jeho pracovní kompetence, přináší mu inspiraci pro nové postupy. Výsledkem supervize může být také doporučení dalšího vzdělávání. Při *supervizi se nejedná o kontrolu ani přímé řízení* působením supervizora. Zodpovědnost za průběh práce zůstává zcela na pracovníkovi a jeho vedení. Pokud by došlo k závažnému pochybení či porušení zákona či etických norem, zváží supervizor další postup.

Supervize je metodou, kdy formou rozhovorů v týmech, skupinách či mezi jednotlivci reflektujeme svoje pracovní činnosti. Za pomoci supervizora se zabýváme problémy souvisejícími s pracovními postupy, s volbou vhodného přístupu, zvládnutí emocionální zátěže spojené s prací. Supervize může sloužit také jako doplňková forma vzdělávání či zapracovávání absolventů a nově příchozích pracovníků. Při probírání konkrétních problémů se noví členové týmů seznamují s praxí na pracovišti, s postoji kolegů, s oblastmi zátěže i možnostmi, jak ji zvládat.

Supervize nenahrazuje vzdělávání, není kontrolou ani nástrojem řízení. S tím souvisí důsledné respektování etických principů supervize, zejména nutnost mlčenlivosti, nevynášení informací ze supervizních setkání.

Formy supervize

1. individuální - rozhovoru mezi jedním pracovníkem a supervizorem
2. skupinová – je určena pro pracovníky podobné profese, z více pracovišť
3. týmová – účastní se celý pracovní tým, např. oddělení
4. intervize, peer-supervize – probíhají mezi kolegy navzájem, bez přítomnosti supervizora

I když je supervize metodou podpory pracovníků, v důsledku pochopitelně zvyšuje kvalitu péče.

Zdroje:

Venglářová, M. a kol.: Supervize v ošetrovatelské praxi. Grada Publishing, Praha 2013.

www.supervize.eu